

stytuty i placówki naukowo-badawcze, wskazane przez Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Komitet Nauki i Techniki, ministerstwa i urzędy centralne bądź otrzymane w drodze rozpowszechniania w rozumieniu art. 99 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze — Dz. U. Nr 33, poz. 156 — już po sporządzeniu planu).

3. Odpowiedzialny za wprowadzenie do planu, zapewnienie niezbędnych środków i dopilnowanie realizacji projektu wynalazczego jest kierownik jednostki tego szczebla zarządzania, który koordynuje realizację projektu. W ramach tej odpowiedzialności kierownik ten powinien wyznaczyć instytucję wiodącą, wyznaczyć imiennie pracownika odpowiedzialnego za kompleksową realizację projektów, a w miarę potrzeby może powołać do swojej pomocy zespół koordynacyjny.

4. Odpowiedzialny za wprowadzenie do planu i realizację danego etapu oraz części złożonego planu wykorzystania projektu wynalazczego jest kierownik instytucji, która bezpośrednio realizuje projekt wynalazczy.

Zakwalifikowane do realizacji projekty wynalazcze zgłoszone po przyjęciu planu powinny być włączane do kwartalnych planów jednostek.

V.

ZASADY KONTROLI REALIZACJI PROJEKTÓW WYNALAZCZYCH

1. Kontrolą należy objąć:

- 1) plany realizacji projektów wynalazczych,
- 2) realizację harmonogramów ważniejszych projektów wynalazczych stanowiących samodzielną pozycję w planie. Szczególnej kontroli powinno podlegać przejście realizacji projektu wynalazczego z jednego etapu do następnego, co może spowodować konieczność włączenia reali-

zacji tych projektów do planów gospodarczych innych jednostek,

- 3) sposób s. orządzania rocznego planu zakładu i stopień zapewnienia w nim środków na realizację projektów wynalazczych,
- 4) ewidencję patentów i ważniejszych projektów wynalazczych w organach zarządzania na poszczególnych szczeblach oraz wykonanie zadań ujętych pozycjami poszczególnych części planu z zaznaczonymi w nich projektami wynalazczymi,
- 5) formy, system i metody przeprowadzania wewnętrznej kontroli oraz sprawozdawczość,
- 6) wykorzystanie możliwości sprzedaży za granicą dokumentacji technicznej, patentów i licencji,

2. Kontrolę sprawują:

- 1) organy zarządzania wyższego szczebla w stosunku do organów zarządzania niższego szczebla w zakresie omówionym w ust. 1,
- 2) instytucje, związki zawodowe, samorząd robotniczy i inne organizacje społeczno-polityczne — w ramach posiadanych uprawnień kontrolnych.

3. Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewni prowadzenie systematycznej kontroli i analizy przebiegu realizacji wszystkich projektów wynalazczych objętych narodowym planem gospodarczym w dziedzinie rozwoju nauki i techniki oraz wszystkich ważniejszych projektów wynalazczych zamieszczonych w resortowych planach rozwoju nauki i techniki. Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewni przedstawianie Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki półrocznych sprawozdań wraz z wnioskami z tych kontroli i analiz.

42

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 stycznia 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na dysponowanie zagranicznymi środkami płatniczymi uzyskanymi z niektórych praw autorskich w obrocie z zagranicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 19 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 sierpnia 1960 r. w sprawie zezwolenia na dysponowanie zagranicznymi środkami płatniczymi uzyskanymi z niektórych praw autorskich w obrocie z zagranicą (Monitor Polski Nr 66, poz. 312) po § 3 dodaje się nowy § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Zezwala się Stowarzyszeniu „ZAIKS” na dokonywanie z zagranicznymi związkami autorskimi kompensaty wzajemnych należności z tytułu tzw. „małych praw autorskich” i „praw mechanicznych”, pod warunkiem stosowania przy tym aktualnych średnich kursów walut”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

43

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 25 stycznia 1967 r.

w sprawie zasad stosowania mandatów karnych przez administrację leśną w resorcie przemysłu ciężkiego.

Na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1966 r. Nr 39, poz. 233) oraz § 2 ust. 1 i 2 zarządzenia nr 201

Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1961 r. w sprawie nadania niektórym organom administracji państwowej uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w dro-